

Συγκέντρωση Ιεροσύνης

2 Απριλίου 2011

Μαθαίνοντας στην ιεροσύνη

Από τον Πρόεδρο Χένρυ Άιρινγκ

Πρώτο Σύμβουλο στην Πρώτη Προεδρία

Είμαι ευγνώμων που βρίσκομαι μαζί σας σε αυτή τη συγκέντρωση ιεροσύνης του Θεού. Είμαστε σε πολλούς διαφορετικούς τόπους απόψε και σε πολλές βαθμίδες στην υπηρετήσή μας της ιεροσύνης. Ωστόσο, παρά την ποικιλία των συνθηκών μας, έχουμε μία κοινή ανάγκη. Είναι να μάθουμε τα καθήκοντά μας της ιεροσύνης και να αυξηθούμε πνευματικά στη δύναμή μας να τα επιτελέσουμε.

Ως διάκονος, ένιωσα έντονα αυτή την ανάγκη. Ζούσα σε έναν πολύ μικρό κλάδο της Εκκλησίας στο Νιου Τζέρσι, στην Ανατολική Ακτή των Ηνωμένων Πολιτειών. Ήμουν ο μοναδικός διάκονος στον κλάδο -- όχι ο μοναδικός που παρευρίσκετο, αλλά ο μοναδικός στα αρχεία. Ο μεγαλύτερος αδελφός μου, ο Τεντ, ήταν ο μοναδικός δάσκαλος. Είναι εδώ απόψε.

Ενώ ήμουν ακόμα διάκονος, η οικογένειά μου μετακόμισε στη Γιούτα. Εκεί βρήκα τρία θαυμάσια πράγματα που υπήρχαν, ώστε να επιταχυνθεί η πνευματική ανάπτυξή μου στην ιεροσύνη. Το πρώτο ήταν ένας πρόεδρος, ο οποίος ήξερε πώς να συνέρχεται σε συμβούλιο με τα μέλη της απαρτίας του. Το δεύτερο ήταν η μεγάλη πίστη στον Ιησού Χριστό, η οποία οδηγούσε σε μεγάλη αγάπη για την οποία έχουμε ακούσει -- αγάπη του ενός προς τον άλλο. Και το τρίτο, η κοινή πεποίθηση ότι ο κυρίαρχος σκοπός μας της ιεροσύνης ήταν να εργαζόμαστε για τη σωτηρία των ανθρώπων.

Δεν ήταν ο καλά οργανωμένος τομέας που δημιουργούσε κάτι το διαφορετικό. Αυτό που υπήρχε σε εκείνον τον τομέα θα μπορούσε να υπάρχει παντού, σε οποιαδήποτε μονάδα της Εκκλησίας βρίσκεστε.

Αυτά τα τρία πράγματα μπορεί να είναι τόσο πολύ μέρος της εμπειρίας σας στην ιεροσύνη, ώστε σπάνια να τα παρατηρήσετε. Ίσως κάποιος να μην αισθάνεστε την ανάγκη να αναπτυχθείτε πνευματικά, επομένως αυτά τα βοηθήματα να μην σας χρειάζονται. Όπως και να είναι, προσεύχομαι ώστε το Πνεύμα να με βοηθήσει να τα κάνω σαφή και ελκυστικά για εσάς.

Σκοπός μου που σας μιλώ για αυτά τα τρία βοηθήματα για την πνευματική ανάπτυξη στην ιεροσύνη, είναι να σας παροτρύνω να τα αποτιμήσετε και να τα χρησιμοποιήσετε. Εάν το κάνετε, η υπηρετήσή σας θα αλλάξει προς το καλύτερο. Και εάν μεγαλυνθεί, η υπηρετήσή σας στην ιεροσύνη θα ευλογήσει τα παιδιά του Επουράνιου Πατέρα περισσότερο από όσο μπορείτε να φαντασθείτε ότι είναι δυνατόν.

Βρήκα το πρώτο όταν με καλωσόρισαν σε μία απαρτία ιερέων, με τον επίσκοπο ως πρόεδρό μας. Ίσως σας φαίνεται μικρό, ασήμαντο, όμως μου έδωσε μια αίσθηση δύναμης στην ιεροσύνη, που άλλαξε από τότε την υπηρετήσή μου στην ιεροσύνη. Άρχισε με τον τρόπο που μας διηύθυνε.

Από όσο μπορώ να πω, αντιμετώπιζε τις απόψεις των νεαρών ιερέων σαν να ήταν οι σοφότεροι άνθρωποι στον κόσμο. Περίμενε μέχρι να μιλήσουν όλοι όσοι ήθελαν. Άκουγε προσεκτικά. Και όταν κατέληξε στο τι έπρεπε να γίνει, κατάλαβα ότι το Πνεύμα επιβεβαίωνε τις αποφάσεις για εμάς και εκείνον.

Τώρα καταλαβαίνω αυτό που εννοεί η γραφή όταν λέει ότι ο πρόεδρος συνέρχεται σε συμβούλιο με τα μέλη της απαρτίας του¹. Χρόνια αργότερα, ως επίσκοπος με την απαρτία μου των ιερέων, τόσο εκείνοι, όσο και εγώ διδαχθήκαμε από αυτά που είχα μάθει ως νεαρός ιερέας.

Είκοσι χρόνια αργότερα, ως επίσκοπος, είχα την ευκαιρία να δω την αποτελεσματικότητα ενός συμβουλίου, όχι μόνο στο οίκημα συγκεντρώσεων αλλά και στα βουνά επίσης. Στη διάρκεια μιας δραστηριότητας του Σαββάτου, ένα μέλος της απαρτίας μας είχε χαθεί κατά τη διάρκεια της νύχτας στο δάσος. Από όσο ήξερα, ήταν μόνος, χωρίς ζεστά ρούχα, φαγητό ή κατάλυμα. Τον αναζητήσαμε χωρίς επιτυχία.

Θυμάμαι ότι προσευχηθήκαμε μαζί, η απαρτία των ιερέων και εγώ και κατόπιν ζήτησα από τον καθένα να μιλήσει. Άκουσα με μεγάλη προσοχή και νομίζω ότι κι εκείνοι έκαναν το ίδιο, ο ένας στον άλλον. Ύστερα από λίγο ένα αίσθημα ειρήνης μάς κατέκλυσε. Αισθάνθηκα ότι το χαμένο μέλος της απαρτίας μας ήταν σώο και ασφαλές κάπου.

Κατάλαβα ξεκάθαρα τι έπρεπε και τι δεν έπρεπε να κάνει η απαρτία. Όταν οι άνθρωποι που τον βρήκαν περιέγραψαν το μέρος στο δάσος όπου είχε καταφύγει για ασφάλεια, νόμισα ότι το αναγνώρισα. Αλλά το μεγαλύτερο θαύμα για εμένα ήταν να δω την πίστη στον Ιησού Χριστό ενός ενωμένου συμβουλίου ιεροσύνης φέρνοντας αποκάλυψη στον άνδρα με τα

κλειδιά της ιεροσύνης. Όλοι αυξηθήκαμε πνευματικώς στη δύναμη της ιεροσύνης εκείνη την ημέρα.

Το δεύτερο κλειδί για την αυξημένη μάθηση είναι να έχουμε αγάπη ο ένας για τον άλλο, η οποία έρχεται από μεγάλη πίστη. Δεν είμαι βέβαιος ποιο έρχεται πρώτο, όμως και τα δύο δείχνουν πάντα να είναι εκεί, όποτε υπάρχει μεγάλη και γρήγορη μάθηση στην ιεροσύνη. Ο Τζόζεφ Σμιθ το δίδαξε αυτό σε εμάς, με το παράδειγμα.

Κατά τα πρώτα χρόνια της Εκκλησίας σε αυτή τη θεϊκή νομή, έλαβε μια εντολή από τον Θεό να οικοδομήσει δύναμη στην ιεροσύνη. Οδηγήθηκε να δημιουργήσει σχολεία για τους φέροντες την ιεροσύνη. Ο Κύριος έθεσε το απαιτούμενο, ότι έπρεπε να υπάρχει αγάπη του ενός για τον άλλο ανάμεσα σε εκείνους που θα δίδασκαν και θα διδάσκονταν. Ιδού τα λόγια του Κυρίου για τη δημιουργία ενός χώρου μάθησης για την ιεροσύνη και πώς ήταν για εκείνους που θα μάθαιναν εκεί:

«Μπήτε σε τάξη... εδραιώστε έναν οίκο... μάθησης... έναν οίκο τάξης...

»Ορίστε έναν από σας ως δάσκαλο, και ας μην είναι όλοι μαζί ομιλητές. Αλλά ο ένας να μιλάει σε μια στιγμή και όλοι οι άλλοι να ακούν αυτά που λέει αυτός, ώστε όταν θα έχουν μιλήσει όλοι, να έχουν όλοι εξυψωθεί πνευματικά από όλους, και κάθε άνθρωπος να έχει το ίδιο προνόμιο»².

Ο Κύριος περιγράφει αυτό που ήδη είδαμε ότι είναι η δύναμη ενός συμβουλίου ιεροσύνης ή ενός μαθήματος ιεροσύνης, ώστε να φέρει αποκάλυψη με το Πνεύμα. Η αποκάλυψη είναι ο μοναδικός τρόπος με τον οποίο μπορούμε να ξέρουμε ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός. Αυτή η μεγάλη πίστη είναι το πρώτο σκαλοπάτι στη σκάλα που ανεβαίνουμε για να μάθουμε τις αρχές του ευαγγελίου.

Στο τμήμα 88 του Διδαχή και Διαθήκης, στα εδάφια 123 και 124, ο Κύριος τόνισε την αγάπη του ενός για τον άλλο και το να μη βρίσκουμε λάθη ο ένας στον άλλο. Ο καθένας κέρδισε την είσοδο στο σχολείο ιεροσύνης που ίδρυσε ο προφήτης του Κυρίου, συνάπτοντας μια διαθήκη με υψωμένα χέρια, να είναι «φίλος και αδελφός... με τους δεσμούς της αγάπης»³.

Λοιπόν, δεν ακολουθούμε εκείνη την πρακτική σήμερα, όμως όπου έχω δει αξιοσημείωτη μάθηση στην ιεροσύνη, υπάρχουν αυτοί οι δεσμοί της αγάπης. Ξανά, το είδα ως αιτία και ως

αποτέλεσμα της μάθησης αληθειών του ευαγγελίου. Η αγάπη προσκαλεί το Άγιο Πνεύμα να είναι παρόν, ώστε να επιβεβαιώσει την αλήθεια. Και η χαρά της μάθησης ουράνιων αληθειών φέρνει αγάπη στην καρδιά των ανθρώπων που μοιράστηκαν την εμπειρία της μάθησης.

Το αντίστροφο είναι κι αυτό αληθινό. Η δυσαρμονία ή η ζήλεια εμποδίζει την ικανότητα του Αγίου Πνεύματος να μας διδάξει και εμποδίζει την ικανότητά μας να λάβουμε φως και αλήθεια. Και στα συναισθήματα απογοήτευσης που σταθερά ακολουθούν, βρίσκονται οι σπόροι μιας μεγαλύτερης δυσαρμονίας και της εύρεσης λαθών ανάμεσα σε εκείνους που ανέμεναν μια εμπειρία μάθησης, την οποία δεν έλαβαν.

Οι φέροντες την ιεροσύνη που μαθαίνουν καλά όλοι μαζί, έχουν πάντοτε, νομίζω, μεγάλους ειρηνοποιούς ανάμεσά τους. Βλέπετε να ειρηνοποιούν στα μαθήματα ιεροσύνης και τα συμβούλια. Είναι το χάρισμα για να βοηθούνται οι άνθρωποι ώστε να βρίσκουν κοινό έδαφος, όταν άλλοι βλέπουν διαφορές. Είναι το χάρισμα των ειρηνοποιών να βοηθούνται οι άνθρωποι να βλέπουν ότι αυτά που είπε κάποιος άλλος ήταν μια συνεισφορά και όχι μια διόρθωση.

Με αρκετή από την αγνή αγάπη του Χριστού και την επιθυμία να είμαστε ειρηνοποιοί, είναι δυνατή η ενότητα στα συμβούλια ιεροσύνης και τα μαθήματα. Απαιτεί υπομονή και ταπεινότητα, όμως το έχω δει να συμβαίνει ακόμα κι όταν υπάρχουν δύσκολα θέματα και οι άνθρωποι στα συμβούλια ή στις τάξεις προέρχονται από εντελώς διαφορετικό υπόβαθρο.

Είναι δυνατόν να φθάσουμε στο υψηλό πρότυπο που έθεσε ο Κύριος για τους φέροντες την ιεροσύνη, παίρνοντας αποφάσεις στις απαρτίες. Είναι δυνατόν, όταν υπάρχει μεγάλη πίστη και αγάπη και απουσία ανταγωνισμού. Ιδού το απαιτούμενο του Κυρίου για την επικύρωση των αποφάσεών μας: «Και κάθε απόφαση που παίρνεται από οποιαδήποτε από αυτές τις απαρτίες πρέπει να γίνεται με την ομοφωνία της απαρτίας αυτής. Δηλαδή, κάθε μέλος σε καθεμιά από αυτές τις απαρτίες πρέπει να είναι σύμφωνο με τις αποφάσεις της, προκειμένου να κάνουν τις αποφάσεις τους να είναι της ίδιας ισχύος δηλαδή εγκυρότητας η μια με την άλλη»⁴.

Το τρίτο βοήθημα μάθησης στην ιεροσύνη έρχεται με την κοινή πεποίθηση σχετικά με το γιατί ο Κύριος μάς ευλογεί και μας εμπιστεύεται να φέρουμε και να ασκούμε την ιεροσύνη Του. Είναι για να μοχθούμε για τη σωτηρία των ανθρώπων. Αυτή η κοινή πεποίθηση φέρνει ενότητα στις απαρτίες. Μπορούμε να αρχίσουμε να μαθαίνουμε για αυτό από την αφήγηση

των γραφών σχετικά με το πώς εμείς οι γιοι-πνεύματα είχαμε προετοιμαστεί πριν τη γεννησή μας για εκείνη τη σπάνια τιμή να φέρουμε την ιεροσύνη.

Μιλώντας για εκείνους στους οποίους έχει δοθεί μεγάλη εμπιστοσύνη ιεροσύνης σε τούτη τη ζωή, ο Κύριος είπε: «Ακόμα και πριν να γεννηθούν, αυτοί, μαζί με πολλούς άλλους, πήραν τα πρώτα τους μαθήματα στον κόσμο των πνευμάτων και προετοιμάστηκαν να έλθουν τον καιρό που ο Κύριος θα έκρινε κατάλληλο για να εργαστούν στον αμπελώνα του για τη σωτηρία των ψυχών των ανθρώπων»⁵.

Στην ιεροσύνη μοιραζόμαστε το ιερό καθήκον να μοχθήσουμε για τις ψυχές των ανθρώπων. Πρέπει να κάνουμε περισσότερα από το να μάθουμε ότι αυτό είναι το καθήκον μας. Πρέπει να εμφυτευθεί βαθιά στην καρδιά μας ότι ούτε οι πολλές απαιτήσεις για τις προσπάθειές μας στο άθος της ζωής μας ούτε οι δοκιμασίες που έρχονται με την ηλικία μπορούν να μας στρέψουν από το σκοπό αυτό.

Πριν από λίγο καιρό, επισκέφθηκα έναν αρχιερέα στο σπίτι του. Δεν είναι πλέον εις θέσιν να έρθει στις συγκεντρώσεις απαρτίας μας. Ζει μόνος. Η όμορφη σύζυγός του πέθανε και τα παιδιά του ζουν πολύ μακριά από αυτόν. Ο χρόνος και η αρρώστια περιορίζουν την ικανότητά του να υπηρετήσει. Ακόμα σηκώνει βάρη για να διατηρήσει την πάλαι ποτέ μεγάλη δύναμή του.

Όταν μπήκα στο σπίτι του, σηκώθηκε από το πι του να με προϋπαντήσει. Με προσκάλεσε να καθίσω σε μια καρέκλα κοντά του. Μιλήσαμε για τις χαρούμενες σχέσεις με τους αδελφούς μας στην ιεροσύνη.

Τότε, μου είπε με ένταση: «Γιατί ζω ακόμα; Γιατί είμαι ακόμα εδώ; Δεν μπορώ να κάνω τίποτα».

Του είπα ότι έκανε κάτι για μένα. Με εξύψωνε με την πίστη και την αγάπη του. Ακόμα και με τη σύντομη εκείνη επίσκεψη, με έκανε να θέλω να βελτιωθώ. Το παράδειγμά του της αποφασιστικότητας να κάνει κάτι που άξιζε, με είχε εμπνεύσει να δοκιμάσω εντονότερα να υπηρετώ τους άλλους και τον Κύριο.

Αλλά από εκείνον τον λυπημένο ήχο της φωνής του και το βλέμμα του, μπορούσα να νιώσω ότι δεν είχα απαντήσει στις ερωτήσεις του. Ακόμα αναρωτιόταν γιατί ο Θεός τον άφηνε να ζει με τόσους περιορισμούς ως προς την ικανότητά του να υπηρετεί.

Με το γνωστό γενναιόδωρο τρόπο του με ευχαρίστησε που πήγα να τον δω. Όπως σηκωνόμουν για να φύγω, ήρθε από ένα άλλο δωμάτιο η νοσοκόμα που πηγαίνει σπίτι του μερικές ώρες κάθε ημέρα. Κατά την ιδιωτική συζήτησή μας, μου είχε μιλήσει λίγο γι' αυτήν. Είπε ότι ήταν όμορφη. Ζούσε ανάμεσα στους Αγίους των Τελευταίων Ημερών το μεγαλύτερο μέρος της ζωής της, όμως δεν ήταν ακόμα μέλος.

Η νοσοκόμα σηκώθηκε να με ξεπροβοδίσει. Εκείνος ένευσε προς το μέρος της και είπε χαμογελαστός: «Βλέπεις, δεν μπορώ να κάνω τίποτα. Προσπάθησα να την κάνω να βαπτιστεί στην Εκκλησία, αλλά δεν το κατάφερα». Εκείνη χαμογέλασε και στους δύο μας. Βγήκα και πήρα τον δρόμο προς το σπίτι μου κοντά.

Κατάλαβα τότε ότι οι απαντήσεις στα ερωτήματά του ήταν εμφυτευμένα από καιρό στην καρδιά του. Ο γενναίος αρχιερέας προσπαθούσε να κάνει το καθήκον του, όπως του είχε διδαχθεί στις δεκαετίες της ιεροσύνης.

Ήξερε ότι ο μόνος τρόπος να λάβει εκείνη η νέα γυναίκα την ευλογία της σωτηρίας μέσω του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού, ήταν να συνάψει μια διαθήκη με το να βαπτιστεί. Είχε διδαχθεί σύμφωνα με τις διαθήκες, από κάθε πρόεδρο κάθε απαρτίας, από τους διακόνους έως τους αρχιερείς.

Θυμόταν και συναισθανόταν τον όρκο και τη διαθήκη του στην ιεροσύνη. Τα τηρούσε ακόμα.

Ήταν μάρτυρας και ιεραπόστολος για τον Σωτήρα όπου κι αν τον πήγαινε η ζωή. Ήταν ήδη μέσα στην καρδιά του. Η επιθυμία της καρδιάς του ήταν ώστε να αλλάξει η δική της καρδιά μέσω της εξιλέωσης του Ιησού Χριστού μέσω της τήρησης ιερών διαθηκών.

Ο χρόνος του στη σχολή της ιεροσύνης στη ζωή αυτή, θα είναι σχετικά σύντομος σε σύγκριση με την αιωνιότητα. Όμως ακόμα και στο σύντομο αυτό διάστημα είχε διαπρέψει στο αιώνιο πρόγραμμα μαθημάτων. Θα φέρει μαζί του, όπου κληθεί από τον Κύριο, μαθήματα ιεροσύνης αιώνιας αξίας.

Όχι μόνο θα πρέπει να είστε πρόθυμοι να μαθαίνετε τα μαθήματα ιεροσύνης σας σε τούτη τη ζωή, αλλά θα πρέπει να είστε αισιόδοξοι για το τι είναι δυνατόν. Μερικοί από εμάς ίσως περιορίσουν στο νου τους τις δυνατότητές μας να μάθουμε αυτά που θέτει εμπρός μας ο Κύριος στην υπηρετήσή Του.

Ένας νέος άνδρας έφυγε από το μικρό ουαλικό χωριό του στις αρχές του 1840, άκουσε τους Αποστόλους του Θεού και ήλθε στο βασίλειο του Θεού στη γη. Επιβιβάστηκε στο πλοίο με τους Αγίους για την Αμερική και οδήγησε την άμαξά του δυτικά, διασχίζοντας τις πεδιάδες. Ήταν στην επόμενη ομάδα μετά τον Μπρίγκαμ Γιανγκ που ήλθε σε αυτήν την κοιλάδα. Η ιεραποστολική υπηρετήσή του περιλάμβανε το καθάρισμα και όργωμα ενός αγροκτήματος.

Πούλησε το αγρόκτημα πολύ χαμηλότερα από την αξία του για να πάει σε ιεραποστολή για τον Κύριο, σε μια έρημη περιοχή αυτού που τώρα είναι η Νεβάδα, φυλάσσοντας πρόβατα. Από εκεί, εκλήθη για μία άλλη ιεραποστολή στην άλλη μεριά του ωκεανού, στο ίδιο εκείνο χωριό από όπου είχε φύγει φτωχός για να ακολουθήσει τον Κύριο.

Σε όλη τη διάρκεια των ετών, βρήκε τον τρόπο να μάθει με τους αδελφούς του στην ιεροσύνη. Θαρραλέος ιεραπόστολος καθώς ήταν, έφθασε έως την Ουαλία, στην καλοκαιρινή διαμονή ενός άνδρα που υπήρξε τέσσερις φορές πρωθυπουργός της Αγγλίας, για να του προσφέρει το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού.

Ο σπουδαίος άνδρας του επέτρεψε να μπει στο αρχοντικό του. Ήταν απόφοιτος του κολεγίου Ήτον και του πανεπιστημίου της Οξφόρδης. Ο ιεραπόστολος μίλησε μαζί του για την προέλευση του ανθρώπου, τον κεντρικό ρόλο του Ιησού Χριστού στην ιστορία του κόσμου, ακόμα και για την τύχη των εθνών.

Στο τέλος της συζήτησής τους, ο οικοδεσπότης αρνήθηκε την προσφορά να δεχθεί το βάπτισμα. Καθώς χώριζαν, όμως, εκείνος ο ηγέτης μιας από τις μεγαλύτερες αυτοκρατορίες του κόσμου, ρώτησε τον ταπεινό ιεραπόστολο: «Πού έλαβες μόρφωση;» Εκείνος απάντησε: «Στην ιεροσύνη του Θεού».

Ίσως κάποια στιγμή να αναρωτηθήκατε πόσο καλύτερη θα ήταν η ζωή σας, αν γινόσασταν δεκτός για σπουδές σε κάποια καλή σχολή. Προσεύχομαι ώστε να δείτε το μεγαλείο της αγάπης του Θεού για εσάς και την ευκαιρία που σας έδωσε να εισέλθετε στη σχολή ιεροσύνης Του.

Εάν είστε επιμελείς και υπάκουοι στην ιεροσύνη, θησαυροί πνευματικής γνώσης θα εκχυθούν σε εσάς. Θα αυξηθείτε στη δύναμή σας να αντισταθείτε στο κακό και να διακηρύσσετε την αλήθεια που οδηγεί στη σωτηρία. Θα βρείτε χαρά στην ευτυχία εκείνων που οδηγείτε στην υπερύψωση. Η οικογένειά σας θα γίνει τόπος μάθησης.

Καταθέτω μαρτυρία ότι τα κλειδιά της ιεροσύνης έχουν αποκατασταθεί. Ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον κρατά και ασκεί εκείνα τα κλειδιά. Ο Θεός ζει και σας γνωρίζει τέλεια. Ο Ιησούς Χριστός ζει. Επελέγητε για την τιμή να φέρετε την ιερά ιεροσύνη. Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν. Στο ιερό όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Σημειώσεις

1. Βλέπε Διδαχή και Διαθήκες 107:87.
2. Διδαχή και Διαθήκες 88:119, 122.
3. Διδαχή και Διαθήκες 88:133.
4. Διδαχή και Διαθήκες 107:27.
5. Διδαχή και Διαθήκες 138:56.